

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Oratio III. Oratio ad B. Virginem Mariam, pro speciali consolatione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

fatione faciem tuam honorabo: Ave Maria, gratia plena, Dominus tecum, benedicta tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui Iesus Christus. Amen.

ORATIO III.

Oratio ad B. Virginem Mariam, pro speciali consolatione.

SVscipe, misericordissima mater Dei Maria, seruum tuum ad te de quacumque tribulatione fugientem. Suscipe me Virgo pijsissima, sicut vnicum non habentem consolatorem. Vide Domina mea afflictionem meam, & sinum clementiae tuae aperi mihi. Ecce pulso, clamo, peto, & adoro. Non recedo, nec te dimitto; sed tibi adhærebo, donec miserearis mei. Scio incomparabilem dulcedinem tuam: novi affectum maternalem cordis tui, ex abundantia diuini amoris sic liquefactum, vt desperare de tua consolatione nimis sit forefactum. Ideoque frequentissimè & desideratissimè me confero ad te: vt siue bene siue etiam malè mecum fuerit, semper tuis gratiosis auxilijs merear amicitri, & suauissimis consolationibus oris tui resoueri. Te enim loquente consolatoria, quæ iam poterit cordi inesse tristitia? Aut quomodo illi nocebit inimicus, cui ad te patet semper liber recursus? Inclina itaque nunc benignissima mater humiles aures tuas precibus meis. Inclina illustris virgo hydriam tuam, & da mihi pauillum bibere: hoc est, de copiosa gratia tua, quæ in te latet & exuberat, paruulam mihi consolationem effunde. Est enim pro presenti valde necessaria, & omni tempore acceptabilis, nec vnquam pro paucitate fastidibilis. Tantæ siquidem efficacis est & nobilitatis, etiam guttula stillans ex ore tuo super labia mea: vt eius comparatione vile sit & nihilum omne delectabile in hac vita. Propterea dilectissima M A R I A, diues & larga in donis, in verbis quoque gratiæ mirabiliter suavis: in cuius virginali utero summa habitauit sapientia, vt quàm Spiritus sanctus ab initio consecrauit, Angelus custodiuit, Archangelus docuit, virtus Altissimi ebumbravit, refice me salutaribus monitis tuis. Dic verbum tantum, & consolabitur anima mea. Non peto rem difficilem, nec aliquid impossibile, sed hoc tantum precor, Domina mea, loquere mihi verbum solatiij intimi, quod auditui meo det gaudium & lætitiã. In necessitate mea ad te venio: Eia suscipe me vultu benigno. In hoc cognosceet seruus tuus, quia inuenit gratiam coram oculis tuis: si ei aliquid amicabile protuleris; si consolationem, quam à te expectat, non diu tardaues.

2. Veni

2. Veni charissima Maria, cum melliflua vnctiōe tua, ad visitandum cor meum in tribulatione sua. Quia tu optimè nosti lenire dolores cordis, & ad pacem pristinam reformare. Veni pijsissima Domina, cum noua Christi gratia: & iacentem seruum tuum erige dextera tua sancta. Veni electa mater Dei, & solitam tuæ miserationis largitatem mihi reuela. Quia, vt cernis, ad nihilum redactus sum: sed tui oblitus non sum, nec obliuiscar in æternum. Veni ergo, veni spes mea, & gaudium meum; dilecta, & dulcis virgo M A R I A. Quia te veniente, & mecum sermociante, omnia pariter bona venient, mala autem longius foris stabunt. O quàm desiderabile, quàm ingens & lætabile mihi erit, audire verbum matris Domini mei Iesu Christi! Sed quale verbum? Verbum vtique pium, dulce satis, & amicum: quod audiuit beatissimus Apostolus Ioannes, à dilecto sibi magistro, filio tuo, quando illi dixit: Ecce mater tua. Hoc ille audiuit à Domino, sed ego idem peto audire à te Domina mea, in spiritu & deuotione mentis. Dic ergo mihi: Ecce mater tua: Ecce ego sum. Ad hanc benignissimam vocem tuam, reconcilescent anima mea: læteturque coram te, sicut lætari solet filius inuenta matre sua. Intret, intret amicabilis vox ista in aures cordis mei, & ex suavi alloquentia oris tui, simul influat spiritualis quædam consolatio Spiritus sancti. Sumat cor meum fiduciam nouam, timor abscedat, ambiguitas non me moueat amplius: nec desperatio per varias tentationes frangat; sed consoletur me verbum istud, quod à te petij audire, & cordi meo attentis commendare: Ecce mater tua. Amplectere nunc anima mea hanc commendationem: amplectere dulcissimam M A R I A M: amplectere Dei matrem, cum paruulo filio suo IESV, præ filijs hominum speciosissimo, gratias illi agendo semper. Quia ipsa est, quæ preces consuevit audire pauperum: nec inconsolatos dimittit, quos perseveranter ad se clamare conspexerit. Hæc est illa Deifera virgo, & virga mystica, quæ ex regali stirpe progenita, diuini floris protulit amigdalum, ipsum Christum, regem ac saluatorem omnium: Cui sit honor & gloria in secula seculorum. Amen.

O R A T I O I V.

Oratio ad B.V. Mariam quacumque tribulatione insurgente.

I. A V E M A R I A, gratia plena, Dominus tecum, virgo serena. Aue singularis spes egenorum. Aue benigna mater orphanorum. O Maria quando omnes cali portæ clausæ sunt, & ad Deum vndique mihi accessus denegatur propter peccata mea: Quando omne consilium & robur mentis à me recedit, & in nulla re me
ipsum